

antages at bestå en begrænset adgang til at nægte udlevering. Antages udlevering i et konkret tilfælde at være åbenbart uforenelig med landets retsorden, må udlevering således kunne nægtes.

Som eksempler på tilfælde, hvor nægtelse af udlevering efter omstændighederne kan komme på tale, kan nævnes tilfælde, hvor den, der skal udleveres, er dansk statsborger, eller hvor udlevering er åbenbart i strid med humanitære hensyn.

Jeg vil i den forbindelse understrege, at hvis udlevering af en dansk statsborger nægtes, er det på ingen måde ensbetydende med, at den pågældende slipper for straf. Det betyder blot, at eventuel strafforfølgning i stedet må søges gennemført ved danske domstole.

Justitsministeriet har under udarbejdelsen af lovforslaget været i løbende kontakt med justitsministerierne i Norge og i Sverige, hvor man ligeledes har valgt at efterleve resolutionen ved at gennemføre særskilt lovgivning om udlevering til tribunalen m.v. Også efter de norske og svenske regler kan der i princippet ske udlevering af egne statsborgere.

Som sagt vil der altså efter forslaget kunne blive tale om udlevering af en dansk statsborger, f.eks. en person, der har gjort tjeneste som lejesoldat i det tidligere Jugoslavien og i den forbindelse har begået en krigsforbrydelse.

Jeg vil endvidere sige, at det er muligt, at FN vedtager andre resolutioner, f.eks. vedrørende Rwanda og tribunalbestemmelser dér. Da er det, som det er sagt, regeringens hensigt, i det omfang FN vedtager sådanne resolutioner, at tage op til overvejelse også at gennemføre disse bestemmelser for de områder, og det er det, loven åbner mulighed for.

Men i øvrigt vil jeg gerne takke for en meget positiv modtagelse af forslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 37: Forslag til lov om ændring af kriminallov for Grønland. (Gevinstgivende spilleautomater). Af justitsministeren (Bjørn Westh). (Fremsat 2/11 94).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Hans-Pavia Rosing (S):

Vi støtter justitsministerens forslag til ændring af kriminalloven for Grønland, og vi er enige i, at det i Grønland skal gøres lovligt at veksle spillemønter fra såkaldte enarmede tyveknægte til rede penge. Med det store udbud af muligheder for at få lidt spænding i tilværelsen i form af tips, lotto, oddset og mange andre spil, som mange af os benytter os af, har virkeligheden overhalet lovgivningen.

Vi siger altså ja til at give Grønlands hjemmestyre mulighed for at foretage en vis legalisering af gevinstgivende automatspil.

Ulla Tørnæs (V):

Jeg kan også på Venstres folketingsgruppes vegne tilslutte mig dette lovforslags vedtagelse.

Jeg lægger mærke til, at det i bemærkningerne understreges, at man fastholder, at det er kommunalbestyrelsen, der giver tilladelsen til opstilling af spilleautomater. Men jeg synes nok, det er værd at få lidt dybere undersøgt, hvad der ligger i, at det skal ske ud fra en samfundsmæssig betragtning, og det kunne jeg godt tænke mig at spørge justitsministeren om.

Dernæst kunne jeg også godt tænke mig at spørge justitsministeren om, hvorvidt der er tale om en kommunal indtægtskilde i forbindelse med opstilling af spilleautomater.

Men vi støtter forslagens videre behandling.

Helge Adam Møller (KF):

Vi kan tilslutte os forslaget.

Annette Nordstrøm Hansen (SF):

Vi kan også i SF støtte det foreliggende forslag, der jo er i overensstemmelse med ønsket fra det grønlandske hjemmestyre.

Ole Donner (FP):

Fremskridtspartiet kan støtte lovforslaget om at give hjemmestyret mulighed for at fastsætte